

nu vil gaa den modsatte Vej og sige: Af forskellige Hensyn maa vi bede om at faa Ugebladene, som skulle gælde for den Uge, i hvilken de forsendes, om Torsdagen, ellers ere vi ikke sikre paa, at Abonnementerne faa dem inden Søndag. Jeg er selv Redaktør af et lille Ugeblad og havde derfor Interesse af at se, hvorledes denne Bestemmelse virkede. Vi have da sendt Forespørgsel til forskellige Byer i forskellige Egne af Landet og set, hvor mærkeligt Postvæsenet fungerer. Med Odense synes der at være en meget hurtig Forbindelse; man indleverer Bladene Fredag Eftermiddag Kl. 5^{1/2}, og de have dem i Odense Lørdag Eftermiddag. Paa det Stykke Vej til Helsingør maa der være en mere knudret Forretningsgang, thi der faa de dem først om Søndagen. Komme vi til Middelfart, bliver der allerede Kludder i Forretningsgangen, der have de først Bladene om Mandagen. Det er mærkeligt, at disse Blade bruge Tiden fra Lørdag til Mandag om at komme fra Odense til Middelfart. I Byerne op gennem Jylland faa de dem i Reglen først om Mandagen. I Thisted fik de dem tidligere om Lørdagen. Det kunde en Gang lade sig gøre at forsende Blade til en saa fjernliggende By som Thisted fra Fredag Eftermiddag til Lørdag, men siden det ny System er indført, faa de dem først Mandag Eftermiddag. Postvæsenet bruger altsaa nu 2 Dage mere for at forsende et Blad til Thisted. Jeg har ment, at det var rigtigt at fremdrage dette Spørgsmaal her for at give Ministeren Lejlighed til at sige, hvad Grunden kan være til denne Forandring. Jeg ved meget vel, at der iblandt Ugebladudgiverne har været afholdt et Møde, og at de have vedtaget at sende en Deputation til Ministeren for at spørge om Grunden til dette mærkelige Forhold, men hvad der er svaret, ved jeg ikke. Jeg kan dog ikke tænke mig, at det er den snart saa bekendte Sparsommelighedsteori inden for Trafikvæsenet, der ogsaa her har gjort sig gældende. Det vilde, synes jeg, være for galt, om vi skulde indskrænke Hurtigheden af vor Distribution af Blade eller andre Ting for maaske at spare noget. Staten har efter min Mening en absolut Pligt til at lade de Ting, som skulle sendes med Posten, komme Adressaten i Hænde saa hurtigt som muligt.

Det er disse Ting, jeg har villet fremdrage her ved 1ste Behandling af Finansloven. Jeg erkender, at Spørgsmaalene ikke alle have direkte Forbindelse med Finansloven, men jeg har benyttet mig af

den Frihed, som er ens for alle, til at omtale alt, hvad der kan siges at vedrøre Forhold, som Staten har Indflydelse paa, og jeg skal derfor anmode de ærede Mini- stre, som have med de berørte Ting at gøre, om at give mig Svar paa mine Spørgsmaal.

J. Nielsen: I Modsætning til adskillige ærede foregaaende Talere vil jeg ikke begynde med almindelige Betragtninger, hverken om den gunstige finansielle Stilling eller om andre mere almindelige Spørgsmaal; men jeg skal i Henhold til det gode gamle Ord, at enhver er sig selv nærmest, begynde med, hvad der personlig ligger mig nærmest og mest paa Sinde, nemlig et Par rent lokale Spørgsmaal. Det første Spørgsmaal, jeg har at tale om, angaar mit, jeg kan kalde det Smertens Barn: Udvidelsen og Ombygningen af Hinnerup Station; men da den ærede Minister, under hvem dette Spørgsmaal sorterer, ikke kan være til Stede, tror jeg, jeg vil tage den fornuftige Beslutning at gemme det, til jeg maaske senere kan faa Ordet. Det kan jo ikke nytte, at jeg staar og udøser min Sorg for de øvrige Medlemmer af Tinget, naar Ministeren ikke er til Stede.

Det andet lille Spørgsmaal angaar en teknisk Aftenskole, som jeg allerede omtalte i Fjor, nemlig Aftenskolen i Brabrand ved Aarhus. Der er i de senere Aar omkring Stationerne paa Landet opstaaet en hel Mængde temmelig store saakaldte Stationsbyer, og ligeledes er der imellem større Købstæder centralt beliggende Landsbyer, som have faaet en saakaldt købstadmæssig Udvidelse og Bebyggelse. I Stationsbyerne er der samlet en Mængde af Egnens Haandværkere, som tidligere boede spredte omkring i Oplandet, og disse Haandværkere have som Regel alle Lærlinge. Saa have, hvad jeg vilde kalde rigtigt, de stedlige Haandværkerforeninger oprettet tekniske Aftenskoler, hvor Lærlingene kunne faa den nødvendige Undervisning til deres faglige Uddannelse m. v. Disse Skoler føle sig nu som en Slags Stifbørn og mene, at de blive forfordelte ved Uddelingen af Statstilskuddet, som gives paa Finansloven til de tekniske Skoler i Provinserne. Naar man i Anmærkningerne gennemgaar Listen over de Skoler, som have faaet Tilskud af de 175,000 Kr., som Staten giver, finder man — det skal jeg villig indrømme —, at der er en hel Del saadanne Skoler ude paa Landet, som faar Del i dette Tilskud, men naar man ser nøjere til, ser jeg ikke rettere, end at det paa ganske faa